

سخن سردبیر

روزي که براي اولین بار در تاریخ این مملکت یکی از صاحب منصبان اصلی در دولت حضور پیدا کرد که دانش آموخته رشته زمین‌شناسی می باشد، همه دست اندرکاران این رشته آن را به فال نیک گرفتند و به اصطلاح از آن به عنوان پایان انزوا و مظلومیت حرفه زمین‌شناسی یاد کردند و در دل امیدهایی را پرورش دادند. و روزی هم که دانش آموخته‌ای از این علم مسئولیت خطیر ریاست یکی از دانشگاه‌های معتبر و به نام کشور را عهده‌دار شد، زمین‌شناسان کشور از خوشحالی در پوست‌نگنجیدند و در آسمان‌ها سیرالنفس آفاق کردند و چه خواب‌های طلایی که ندیدند که به نوعی تعبیر آن خواب‌ها چنین شد.

چندی پیش مراسم بزرگداشت چهره‌های ماندگار از سیمای جمهوری اسلامی و به گونه زنده پخش شد. چهره‌ها را بیشتر هنرمندان، اساتید دانشگاه‌ها در گرایش‌های مختلف تشکیل می‌دادند که بعضی از آنها چهره‌های سرشناسی بودند که روزمره‌گی با آنها با آثارشان سروکار داشته و داریم. در آن خیل عظیم حاضر در سالن بزرگ مرکز همایش‌های صدا و سیما هر چي چشم انداختیم که حتی تماشاچی از دانش‌آموختگان علوم زمین را ببینیم میسر نشد که نشد.

واقعیت قضیه اینست که مردم ما حتی در سطوح بالا با گذشت بیش از یکصد سال (خرداد ۱۳۸۶ خورشیدی)، یعنی هنگامی که اولین چاهی که توسط دارسی در مسجد سلیمان به نفت رسید، هنوز نمی‌دانند که رزق و روزیشان از نفت تأمین می‌شود و نفت هم از زمین‌هایی که به اصطلاح "میادین نفتی" به آنها گفته می‌شود به دست می‌آید، و این هنر تنها دانش‌آموختگان علوم زمین است که می‌دانند نفت در کجا، چگونه و در چه شرایط زمین‌شناسی تشکیل می‌شود و اصولاً کجا و چگونه باید دنبال آن گشت. این چیزی بود که در گذشته دنبال شد و با پی‌جویی و با استعانت از اندوخته علمی‌شان این طلای سیاه را کشف کردند و آن را از دل اعماق زمین بیرون کشیدند و به برکت دلارهای حاصل از فروش آن ایران آباد شد و زندگی مردم از حالت کم و بیش قرون وسطایی به درآمد و در همه ابعاد دگرگون شد و ما این موهبت عظیم را داریم می‌بینیم و لمس می‌کنیم. از نفت بگذریم.

از خاک و سنگ و گچ و شن و ماسه و سیمان ناقابل بگیریید تا معادن عظیم مس سرچشمه کرمان و آهن بافق و گل‌گهر سیرجان و ذغال‌سنگ کرمان و البرز و... فلزات گرانبها مانند طلا و نقره و پلاتین و... که در این مملکت کانسارهای آن وجود دارند و نیازی به بازگویی نقش آنها در اقتصاد مملکت نباشد، همه و همه توسط زمین‌شناسان و معدن‌کاران شناسایی و استخراج و به مردم و دولت مردان هدیه شده‌اند. اما دریغ از یک "دعوت خشک و خالی" به عنوان تماشاگر برای دیدن مراسم بزرگداشت چهره‌های ماندگار. جایی که از یک حرفه هنری نه چندان مطرح دو یا سه نفر به عنوان چهره‌های ماندگار معرفی شدند، چهره‌های درخشان آسمان علوم زمین ایران همچنان در نقاب گمنامی ماندند که ماندند. یادش بخیر که در مراسم تودیع بازنشستگی پروفیسور گانسر چهره نام آشنای زمین‌شناسی سوییس که سالها در این کشور خدمت کرده از او هم‌تای یک چهره محبوب ملی مانند شارل دوگل تجلیل کردند. در حالی که در این کشور، بزرگانی چون مرحومان خادم، سحابی، قریب، بزرگ‌نیا، زرعیان و... که نه در زمان زندگی و خدمتشان به عنوان چهره‌های ماندگار در علوم زمین معرفی شدند و نه در مردنشان یک شاخه گل به پاس خدمات گرانبه‌ایشان به این آب و خاک از سوی دولتمردان و انتخاب‌کنندگان چهره‌های ماندگار بر مزارشان نثار شد. جواب چراها و چگونه‌هایش را چه کسی یا چه کسانی و یا چه نهاد یا ارگانی باید بدهد ما نمی‌دانیم شما اگر می‌دانید ما را راهنمایی نمایید. چون هنوز تعدادی از ستارگان نسل اول علوم زمین که خدمات بی‌بدیلی در زمینه‌های مختلف این دانش به این مملکت کرده‌اند هنوز زنده‌اند و می‌توان به عنوان چهره‌های ماندگار از خدماتشان تجلیل کرد که انگیزه‌ای شود برای جوانانی که به این رشته رو آورده‌اند و داوطلبان کنکور که زمین‌شناسی را باور کنند.